

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010939
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118010939.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a zo sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Alojza Palaja, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. mája 2020, v trestnej veci obžalovaného O. E., stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora v Banskej Bystrici proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018 zo dňa 16.01.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018 zo 16.01.2019 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný O. E., nar. XX.XX.XXXX v T. T.

o d s u d z u j e

podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného O. E. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/75/2018 zo dňa 16.01.2019 bol obžalovaný O. E. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b) a § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

od mesiaca september 2017 do 21.03.2018, v mieste bydliska svojej starej matky Z. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, T. T., túto viackrát v rôznych intervaloch v presne nezistené dni navštevoval resp. pod rôznymi zámienkami si vynucoval vstup do jej bytu, kde jej rôzne nadával a následne ju pod hrozbou násilia so slovami: „Ak mi nedáš peniaze, zabijem ťa, všetkých zabijem!“ nútil, aby mu vydala peniaze, ktorá z obavy o svoj život, ale aj o život svojej dcéry D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. T., ktorá bola tiež predmetom jeho vyhrážok, takto konala a peniaze mu v rámci svojich finančných možností vždy vydala, a to naposledy dňa 21.03.2018 v čase okolo 06.30 h, pričom celkovo mu za uvedené obdobie vydala sumu približne vo výške 840,- €, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/80/2010 zo dňa 13.08.2010, právoplatným dňa 13.08.2010 bol odsúdený za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344

ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 29.12.2012, pričom predmetné odsúdenie mu nebolo zahladené.

O treste rozhodol okresný súd tak, že odsúdil O. E. podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 odsek 5, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d), § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa trest obžalovaného vykoná v Ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, ktoré relevantné dôkazy okresný súd vykonal, aký bol ich obsah a ako ich vyhodnotil.

Tak ako to vyplýva z tohto prvostupňového rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/75/2018 zo dňa 16.1.2019, teda z jeho písomného vyhotovenia, prvostupňový súd neakceptoval obhajobu obžalovaného O. E., ktorý popieral, že by sa bol vôbec dopustil žalovanej trestnej činnosti. Namietal predovšetkým, že tejto sa vôbec nedopustil, výpovede starej matky Z. P. a matky D. E. sú proti nemu vymyslené, v snahe uškodiť mu, pričom z viacerých dôvodov sa trestnej činnosti ani dopustiť nemohol (najmä nebol odkázaný pýtať peniaze od starej matky, pretože si vedel zarobiť aj sám; 21.03.2018 sa vôbec nemohol dopustiť trestnej činnosti, pretože o 09.00 hod. bol už v E.; ani žiaden zo susedov starej mamy Z. P. nepotvrdil, že by evidoval nejaké neprístojné správanie obžalovaného a pod.).

Okresný súd mal skutkový stav uvedený vo výroku napadnutého rozsudku za zistený najmä preto, že: obžalovaného usvedčovali zo spáchania stíhanej trestnej činnosti najmä stará matka Z. P. a matka D. E. (podstatu ktorých výpovedí súd vyjadril vo výroku napadnutého rozsudku), pričom určité rozpory ohľadne času trestnej činnosti páchanej obžalovaným dňa 21.03.2018 medzi svedkyňami nie sú podstatné; ani znalkyňa v odbore psychológie H. T. nezistila u poškodenej Z. P. sklony ku klamstvu alebo konfabuláciám a ani okresný súd nevidí žiadny dôvod, prečo by stará mama resp. matka obžalovaného chceli tento úmyselne a nepravdivo obviniť; iniciátorom celého skutku bol samotný obžalovaný, čo dohnalo starú matku Z. P. až k tomu, že 21.03.2018 pri konflikte s obžalovaným si aj sama chcela vziať život; je zrejmé, že pre dôvodné obavy o svoj život a zdravie stará matka obžalovaného tomuto vydala pod tlakom psychického teroru a nátlaku peniaze; nie je podstatné, že susedia starej matky Z. P. nepočuli konflikty medzi ňou a obžalovaným; obžalovaný konal obdobným spôsobom aj voči ďalšej svojej starej matke, čo znamená, že obžalovaný dlhodobo obdobným spôsobom využíva jednu alebo druhú starú mamu; motívom skutku obžalovaného bolo získanie peňazí od poškodenej na každodennú obživu a potreby obžalovaného; znalec z odboru psychiatrie nezistil po vyšetrení obžalovaného duševné ochorenie, ktoré by znižovalo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti (zistený bol len symptomatický abúzus alkoholu); abnormálne správanie obžalovaného bolo zistené aj vo vzťahu k iným ženám (vrátane svedkyne W. O.); skutočnosť, že obžalovaný sa dňa 21.03.2018 nachádzal o 09.00 hod. v E. nevylučuje páchanie jeho trestnej činnosti v označený deň aj v skorých ranných hodinách voči poškodenej Z. P. (lebo napr. z T. T. odchádza vlak o 7.34 hod. a prichádza do E. o 8.38 hod.).

Pri ukladaní a výmere trestu obžalovanému okresný súd vzal do úvahy najmä to, že: obžalovaný sa doposiaľ dostal 3-krát do rozporu s Trestným zákonom, za prečiny nebezpečného vyhrážania resp. zločin marenia spravodlivosti (všetko voči druhej starej mame L. S.), pričom vo všetkých prípadoch vykonával nepodmienečné tresty odňatia slobody (čo predstavuje priťažujúcu okolnosť); hoci v teraz prejednáwanej veci obžalovaný svoju starú mamu Z. P. psychicky traumatizoval, nikdy jej fyzicky neublížil; v zmysle aplikovanej trestnej sadzby podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 5 Tr. zák. (opätovné spáchanie zločinu) by prichádzalo u obžalovaného do úvahy ukladať trest odňatia slobody vo výmere 7 až 10 rokov; trestná sadzba za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Tr. zák. (ohľadne ktorého bol obžalovaný v minulosti uznaný vinným a odsúdený) predstavuje 1 až 6 rokov odňatia slobody, čo len o rok prevyšuje trestnú sadzbu pri prečine; aj s poukazom na vyššie označené by trest ukladaný obžalovanému na dolnej hranici aplikovateľnej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov bol neprimerane prísny a preto je vhodné ukladať trest obžalovanému pri mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. pod dolnú hranicu aplikovateľnej trestnej sadzby, a to znamená vo výmere 5 rokov odňatia slobody nepodmienečne; zaradenie obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia zodpovedá skutočnosti, že obžalovaný

už v minulosti vykonával nepodmienečné tresty odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť (§ 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.).

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadli tak obž. O. E. ako aj okresný prokurátor v Banskej Bystrici.

V dôsledku podaných odvolaní potom vo veci konal Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý svojím rozsudkom sp.zn. 3To/14/2019 dňa 19.03.2019 rozhodol, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a odsúdil obž. O. E. na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň odvolanie obžalovaného O. E. podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Na podklade podaného dovolania obžalovaným zdôvodnené ustanoveným obhajcom však Najvyšší súd SR svojím rozsudkom sp.zn. 6Tdo/77/2019 dňa 25.03.2020 rozhodol, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 3To/14/2019 z 19.03.2019 ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ust. § 31 ods. 4 Tr.por. v neprospech obvineného O. E..

Zároveň NS SR Bratislava rozhodol, že tento rozsudok sa zrušuje a zrušujú sa aj všetky rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozhodol tiež, že Krajskému súdu v Banskej Bystrici sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

NS SR Bratislava tak rozhodol z toho dôvodu, že zistil, že došlo k porušeniu ustanovenia § 31 ods. 4 Tr.por., keďže v zmysle tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho a naopak.

Najvyšší súd v tomto svojom rozhodnutí konštatoval, že o odvolaní obž. O. E. dňa 19.3.2019 konal senát v zložení D.. D. T., predseda senátu a sudcovia D.. D. E. a D.. R. F., A., pričom sudca D.. R. F. bol ešte ako sudca Okresného súdu Banská Bystrica činný v trestnej veci obžalovaného O. E. ako sudca pre prípravné konanie, avšak už vo veci samej ako zákonný sudca nerozhodoval.

Z tohto dôvodu preto najvyšší súd konštatoval, že došlo k porušeniu zákonného práva obžalovaného na zákonného sudcu a keďže senát krajského súdu rozhodoval v nezákonnom zložení, vec vrátil krajskému súdu, aby opätovne rozhodol o pôvodnom odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora už v zákonnom zložení senátu.

Po tom, čo NS SR Bratislava uvedený trestný spis obž. O. E. vrátil späť Okresnému súdu Banská Bystrica, okresný súd tomuto spisu už pridelený novú spisovú značku 4T/24/2020 a dňa 08.04.2020 spis predložil na Krajský súd v Banskej Bystrici, kde bola uvedená trestná vec už zaevidovaná už pod novú spisovú značku 5To/37/2020 (4To). Vec bola pridelená do senátu 4To vzhľadom k tomu, že v tomto senáte pôsobí jediný činný zákonný sudca, ktorý vo veci bol činný aj v pôvodnom konaní a to D.. D. E., keďže predseda senátu D.. D. T. už od 1. júla 2019 nie je sudcom, keďže odišiel na starobný dôchodok a sudca D.. R. F. je zo zákona vo veci vylúčený, aby konal.

Predseda senátu preto následne rozhodol dňa 14.4.2020, že určil na deň 7.5.2020 termín verejného zasadnutia o opätovnom rozhodnutí o odvolaniach tak obž. O. E. ako aj okresného prokurátora.

Samotný obžalovaný a ani jeho ustanovený obhajca už nové dôvody k odvolaniu nezaslali, obžalovaný však dopĺňal dôvody svojho odvolania aj podaniami adresovanými na najvyšší súd.

Ani okresný prokurátor svoje pôvodné odvolania novým podaním neodôvodnil. Obžalovaný O. E. podrobne tak v pôvodnom konaní ako aj vo svojich podaniach adresovaných ešte najvyššiemu súdu uvádzal, že napadnutý rozsudok je nezákonný a on bol nespravodlivo odsúdený, keďže sa nedopustil žalovanej trestnej činnosti, resp. vôbec ani na mieste činu podľa údajov obžaloby v čase, keď malo dôjsť ku konaniu a skutkom, nebol. Všetky tieto jeho argumenty uvedené v obhajobe, možno zhrnúť tak, že

obžalovaný sa žalovanej trestnej činnosti nedopustil a výpovede usvedčujúcich svedkýň (starej matky Z. P. a matky D. E.) sú voči nemu vykonštruované; uvedeným svedkyniam nemožno veriť aj preto, lebo ich tvrdenia sa vo viacerých smeroch rozchádzajú (najmä ohľadne času, kedy sa mal obžalovaný dopustiť trestnej činnosti aj dňa 21.03.2018); obžalovaný sa nemohol trestnej činnosti dopúšťať ani v období od 04.01.2018 do 28.01.2018, kedy bol na dovolenke mimo územia Slovenska (predložený bol okrem iného aj doklad o uložení obžalovanému pokuty v H. dňa 09.01.2018); obžalovaný nebol odkázaný na páchanie trestnej činnosti aj preto, lebo vykonával zárobkovú činnosť v podobe opravy technických zariadení a mal tak zabezpečený zdroj príjmov pre svoju obživu; ani susedia starej matky Z. P. nepotvrdili, že by evidovali nejaké neprístojné správanie obžalovaného voči menovanej; je nepredstaviteľné, aby stará mama obžalovaného, ktorá mala byť opakovane vydieraná, púšťala obžalovaného do svojho obydlia.

Okresný prokurátor napadol odvolaním v napadnutom rozsudku výrok o uložení treste obžalovanému a navrhol, aby bol tento výrok zrušený a obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžaloba argumentuje najmä tým, že: neboli zistené okolnosti odôvodňujúce uloženie trestu pod dolnú hranicu aplikovanej trestnej sadzby, skôr naopak; obžalovaný svojim konaním poškodil Z. P. takmer dohnal k samovražde (pričom mu nič nebránilo, aby si našiel riadne zamestnanie); okresný súd nedôvodne mimoriadne znížil trest, keďže zistil len jednu priťažujúcu okolnosť u obžalovaného (predošlé odsúdenia), avšak nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť; nie je podstatné, že trestná sadzba za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Tr. zák. (za čo bol obžalovaný v minulosti odsúdený) prevyšuje trestnú sadzbu u prečinu len o jeden rok; doterajšie tresty uložené obžalovanému nesplnili svoj účel a tento pácha aj ďalšiu trestnú činnosť (o čom svedčia aj obžaloba a vznesenie obvinenia pre zločiny vydierania a prečin nebezpečného prenasledovania); u obžalovaného nebol dôvod na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody.

Na základe podaných odvolaní preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce. Po takomto prieskume dospel k právnomu názoru, že odvolaniu okresného prokurátora v Banskej Bystrici treba vyhovieť, avšak odvolanie obžalovaného O. E. ako nedôvodné treba zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Tu treba uviesť, že obžalovaný ešte pred vykonaním verejného zasadnutia dňa 16.4.2020 doručil súdu aj žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, o ktorej však samostatne krajský súd nerozhodoval, keďže dňa 7.5.2020 sa vykonalo verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora, kde sa fakticky vyriešila aj otázka ďalšieho trvania väzby u obžalovaného O. E..

Na tomto verejnom zasadnutí krajská prokurátorka v konečnom návrhu krajskému súdu uviedla, že zotráva na pôvodnom odvolaní ešte z roku 2019 tak, ako tam argumentovali, neboli splnené podmienky pre použitie zmierňujúceho ustanovenia § 39 Tr. zák., okresný súd toto ustanovenie v pôvodnom konaní nesprávne aplikoval, trest mal byť obžalovanému ukladaný v zmysle ust. § 38 ods. 5 Tr.zák., teda vo výmere 7 rokov. Navrhla potom, aby v tomto smere bol pôvodný rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zrušený a obžalovanému bol uložený takýto trest, keďže tak to vyplýva z ustanovení zákona a pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto nie je dôvodné a navrhla ho zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na tomto verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že sa taktiež pridrižava pôvodného odvolania obžalovaného, pričom aj z rozsudku NS SR vyplýva, že tento sa ďalšími dôvodmi dovolania, ktoré vo svojom návrhu na zmenu rozhodnutia uvádzal obžalovaný, nezaoberal, keďže primárne zistil porušenie zákona o zložení senátu. Obžalovaný dôvodne preukazoval, že sa nemohol dopustiť trestnej činnosti v čase, keď poškodil o tom rozprávala, keďže sa nachádzal na inom mieste. Pokiaľ ide o trest, ktorý bol obžalovanému uložený, a keby krajský súd nevzhliadol dôvody na oslobodenie obžalovaného, tak je toho názoru, že trest by bol obžalovanému dostatočný, pričom poukázal ďalej na to, že za ďaleko závažnejšie činy dostávajú páchatelia bežne od 6 do 7 rokov odňatia slobody, pričom ide často o nenapraviteľný následok a v danom prípade išlo len o verbálne násilie voči poškodenej. Z uvedeného dôvodu sa preto domáhal odvolaniu obžalovaného vyhovieť a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Samotný obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že trvá na pôvodných argumentoch uvádzaných v prípravnom konaní, v konaní pred prvým súdom, resp. v konaní pred odvolacím súdom v roku 2019 a

navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený, pretože časy a miesta údajných skutkov podľa poškodenej nekorešponujú s tým, kde sa on v skutočnosti nachádzal. Podľa neho je jednoznačne preukázané, že sa nemohol voči poškodenej dopustiť trestnej činnosti a pýtať od nej peniaze, keď mal peniaze na dovolenku v zahraničí.

Krajský súd potom opätovne preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, zaoberal sa aj novými argumentmi, ktoré v podaniach na najvyšší súd v návrhu na dovolanie uvádzal samotný obžalovaný a musí konštatovať, že v týchto dôvodoch obžalovaný neuviedol žiadne dôkazy, ktoré by už predchádzajúce súdy vo veci nepoznali, vždy a vo všetkých svojich podaniach len uvádzal svoje úvahy o tom, ako mali byť dôkazy hodnotené a ako malo byť s týmito dôkazmi naložené.

V tomto smere preto krajský súd vychádzal len z dôkazov, ktoré sú založené v trestnom spise, z výpovedí poškodenej a svedkýň, tak ako ich urobili či už pred policajtmi alebo na pôvodnom konaní, pretože v novom konaní po zrušení veci rozsudkom NS SR obžalovaný nepredložil žiadny nový dôkaz, ktorý by potvrdil argumentáciu jeho pôvodných tvrdení ešte z konaní v roku 2018 a 2019.

Tu je potrebné uviesť, že trestná činnosť obž. O. E. vyplývala predovšetkým z usvedčujúcich výpovedí starej matky Z. P. a matky D. E., pričom stará matka Z. P. si základné skutočnosti poznačovala aj vo svojom písomnom denníku (najmä kedy obžalovaný k nej prišiel, ako sa správal a aké financie mu odovzdala).

Pokiaľ obhajoba zdôrazňovala najmä rozdiely v údajoch oboch menovaných svedkýň, a to predovšetkým ohľadne skutočnosti, kedy prišiel obžalovaný do bytu starej matky Z. P. dňa 21.03.2018, treba poukázať, že konštatované rozpory ohľadne času príchodu a odchodu obžalovaného v označený deň nie sú podstatné (svedkyne uvádzali svoje údaje v rôznych časoch po 21.03.2018 a všetky detaily si už nemuseli presne pamätať).

V týchto súvislostiach treba upriamiť pozornosť na zápisnicu o trestnom oznámení svedkyne Z. P. zo dňa 21.03.2018 o 10.00 hod., kedy na otázku vyšetrovateľa policajného zboru, kedy bol so žiadosťou o peniaze u nej obžalovaný posledný krát uviedla, „že dnes ráno o 6.30 hod.“.

Nebolo možné akceptovať ani obhajobu obžalovaného, že nebol odkázaný pýtať si peniaze od starej matky, pretože si sám zarábala svojou prácou (najmä opravou mobilných telefónov), napr. s poukazom na údaje svedka D. S. (prevádzkuje záložňu a servis mobilných telefónov), ktorý síce potvrdil, že s obžalovaným sa stretával, avšak tohto poznal ako bezdomovca.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto musí opätovne konštatovať, že prvostupňový súd dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré aj správne právne posúdil ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ a § 139 písm. c/, e/ Tr.zák., keďže obž. O. E. iného hrozbou nútil, aby niečo konal a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas a na chránenej osobe, teda blízkej osobe a osobe vyššieho veku, teda voči svojej starej matke Z. P..

Krajský súd preto opakovane musí konštatovať, že v tomto smere argumenty obžalovaného neobstoja, ani v novom konaní nebol zo strany obhajoby produkovaný žiadny nový dôkaz, ktorý by pôvodné rozhodnutie, či už prvostupňového alebo odvolacieho súdu mohol nejakým spôsobom zvrátiť.

V tomto smere preto musel krajský súd odvolanie obž. O. E. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Naopak je však potrebné konštatovať, že okresný súd pochybil pokiaľ vo výroku o ukladaní trestu obž. O. E. uložil neprimerane mierny trest vo výmere 5 rokov a nedôvodne aplikoval ust. § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Na tomto mieste musí krajský súd konštatovať opakovane, že s poukazom predovšetkým na charakter teraz stíhanej trestnej činnosti obžalovaného, s prihliadnutím aj na to, že obdobnej trestnej činnosti sa už v minulosti dopustil v troch prípadoch voči svojej druhej starej mame (L. S.), za ktorú už vykonal 3 nepodmienečné tresty odňatia slobody, ako aj s prihliadnutím na to, že obžalovaný bol stíhaný aj za ďalšiu trestnú činnosť voči iným ženám (zločiny vydierania a prečiny nebezpečného prenasledovania),

pričom za vulgárne správanie voči iným ženám bol už aj priestupkovo postihnutý, nie sú dané ani okolnosti prípadu a ani pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Tr. zák.

Preto bolo potrebné prisvedčiť odvolaniu okresného prokurátora v Banskej Bystrici a obžalovanému uložiť za spáchanú trestnú činnosť (pri použití § 189 ods. 2 a § 38 ods. 5 Tr. zák.), trest odňatia slobody aspoň na dolnej hranici sprísnenej trestnej sadzby (to znamená 7 až 10 rokov odňatia slobody), to znamená vo výmere 7 rokov.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz prejednávanej trestnej činnosti vykonával nepodmienečné tresty odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť, pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.). Trest vo výmere 7 rokov je teda trest uložený na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby pri použití § 189 ods. 2 a § 38 ods. 5 Tr.zák., kde sa dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby zvyšuje o jednu polovicu, teda trest možno obžalovanému ukladať vo výmere od 7 do 10 rokov odňatia slobody, teda trest 7 rokov, ktorý aj opakovane krajský súd obž. O. E. uložil, je trest na samej takto upravenej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, keďže krajský súd nevzhliadol žiadne dôvody, aby zároveň aj aplikoval ust. § 39 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu, keďže obžalovaný sa nepriznal k spáchanej trestnej činnosti, nie je kritický k tejto trestnej činnosti a neustále produkuje obranu, podľa ktorej to boli práve poškodená a jej dcéra, teda matka obžalovaného, ktoré si celú trestnú činnosť na neho vymysleli.

Z týchto dôvodov preto krajský súd opakovane vo veci rozhodol tak, že odvolanie obž. O. E. zamietol a odvolaniu okresného prokurátora vyhovel, ako je to zrejmé z výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.